

РЕШЕНИЕ

№ 5672

гр. София, 19.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11000** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на главния директор на Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" /ГД ГВА/ против Решение № 4051 от 07.09.2024 г. по НАХД № 596/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20 състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № 45-07-10/27.10.2023 г., издадено от главния директор на Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация", с което на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 143, ал. 3, т. 9 от Закона за гражданското въздухоплаване /ЗГВ/, на „СОФ КЪНЕКТ“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на чл. 16. 4, буква "а" от Регламент (ЕС) № 18/2010 на Комисията от 8 януари 2010 година за изменение на Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на спецификациите за национални програми за контрол на качеството в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване.

В касационната жалба /КЖ/ се твърди, че решението на въззивния съд е неправилно, тъй като е постановено при допуснато нарушение на материалния и процесуалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК. Изложени са

подробни съображения относно законосъобразността на НП, както и за липса на предпоставки за приложение на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Н., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ с присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът – „СОФ КЪНЕКТ“ АД, чрез юрк. Г., оспорва КЖ и моли решението на СРС да бъде потвърдено по съображения подробно изложени в отговора на КЖ. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да отмени обжалваното пред него наказателно постановление, районният съд въз основа на събраните писмени доказателства, е приел за установено следното:

На 10.07.2023 г. в 15.20 часа инспектори от отдел "Авиационна сигурност при ГД ГВА - Л. Т. и М. А. отишли пред залата за видеонаблюдение на територията на Летище "С.", Терминал 2, с летищен оператор "Соф Кънект" АД, за да извършат проверка чрез системата за видеоконтрол.

Проверката била предприета предвид наличието на данни по служба, че лица, преди да получат идентификационните си карти за достъп до въздухоплавателно средство са осъществили такъв, а допускането на хора до въздухоплавателното средство и извършването на полети без дори формално да са получили достъп с издаване на карта за такъв, представлява опасност за националната сигурност. В този момент на работа бил служителът при "Соф Кънект" АД – Ц. Т. - ръководител сектор в отдел "Обективен контрол", на когото двамата инспектори се легитимирали със служебни карти и го информирали, че желаят да извършат проверка, възможна единствено чрез преглед на камерите за видеонаблюдение, позиционирани на определените за това места. Проверката била с цел да се установи дали е осъществен нерегламентиран достъп до критична част от зона с ограничен достъп на летищния оператор, и поискали за това осигуряването на достъп до залата за видеонаблюдение на Терминал 2. Служителят Т. им обяснил, че няма да ги допусне до залата за видеонаблюдение без предварително разрешение на директора на дирекция "Сигурност", тъй като от юни 2023 г. била приета вътрешна /на дружеството/ инструкция – Процедура 108, според която в залата за видеонаблюдение се допускат лица, които предварително са получили разрешение за това от директора на дирекция "Сигурност" на дружеството. В тази връзка Т. уведомил проверяващите, че следва да се свържат с директора по телефона, за да получат разрешение за достъп до залата за видеонаблюдение, относно намерението им за извършване на проверка, както и че в залата по това време имало и проверяващи лица от други служби. Инспектор А. няколкократно направил опит да се свърже с въпросния директор, но не било отговорено на позвъняванията му, поради което Т. и А. си тръгнали, но и по-късно нямало обаждане към тях от този директор. Това било преценено като преднамерено възпрепятстване от страна на "Соф Кънект"

АД на проверка от инспектори от ГД ГВА и квалифицирано като нарушение на чл. 16. 4, буква "а" от Регламент (ЕС) № 18/2010 на Комисията от 8 януари 2010 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на спецификациите за национални програми за контрол на качеството в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване, за което спрямо дружеството бил съставен АУАН, срещу който било депозирано възражение. Въз основа на акта било издадено обжалваното НП, в което административнонаказващият орган отразил аргументираната си преценка за неоснователност на направеното възражение.

Въз основа на установената фактическа обстановка СРС приел, че НП е издадено от компетентно длъжностното лице, като при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правото на защита на нарушителя. Решаващият състав е преценил, че дружеството е осъществило състава на нарушението, обективизирано в НП, но е преценил, че в случая приложение намира разпоредбата на чл. 28 ЗАНН с аргумент, че нарушението не разкрива по-висока степен на обществена опасност от други нарушения от този вид, а и в НП е отразено, че то е първо. Това дало основание на съда да отмени наказателното постановление.

Така постановеното решение е неправилно. Настоящият касационен състав споделя изводите на съда, че процесното НП и АУАН са издадени от компетентни органи, без да са допуснати процесуални нарушения, още повече такива, които да са довели до накърняване на правото на защита на наказаното лице. Съдът намира за обосновани и мотивите на въззивния състав и се позовава на тях на основание чл. 221, ал. 2 изр. 2 от АПК, че ответникът по касация е осъществил състава на нарушението на чл. 16. 4, буква "а" от Регламент (ЕС) № 18/2010 на Комисията от 8 януари 2010 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на спецификациите за национални програми за контрол на качеството в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване.

Несподелими обаче са изводите на СРС относно приложимостта на чл. 28 ЗАНН. За да бъде квалифицирано едно административно нарушение като маловажно и да не бъде санкционирано е необходимо съгласно § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, да представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В случая по делото не се установява по-ниска степен на обществена опасност на нарушението, а напротив налице е възпрепятстване на проверка на инспектори на ГД „ГВА“, която е следвало да установи нерегламентиран достъп на лица до критична точка на зона с ограничен достъп, което сериозно застрашава сигурността на територията на летището. Независимо, че нарушението е първо по ред, неправилно съдът не е отчел характерът на засегнатите обществени отношения, които са свързани с осигуряването на безопасно осъществяване на гражданското въздухоплаване в страната. В тази връзка следва да се обележи, че нито едно нарушение на изискванията за авиационна безопасност и авиационна сигурност не може да се определи като маловажно.

С оглед изложеното, решението на СРС се явява неправилно и следва да бъде отменено, като вместо него следва да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено. Жалбата като основателна подлежи на уважаване. При този изход на правния спор, предвид своевременно заявеното искане и на

основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, в полза на касатора следва да се присъдят разноси за юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции в общ размер на 160 лева, определен съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд - София- град, Шестнадесети касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 4051 от 07.09.2024 г. по НАХД № 596/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 45-07-10/27.10.2023 г., издадено от главния директор на Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация", с което на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 143, ал. 3, т. 9 от Закона за гражданското въздухоплаване, на „СОФ КЪНЕКТ“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл. 16. 4, буква "а" от Регламент (ЕС) № 18/2010 на Комисията от 8 януари 2010 година за изменение на Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на спецификациите за национални програми за контрол на качеството в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване.

ОСЪЖДА „СОФ КЪНЕКТ“ АД, ЕИК –[ЕИК], да заплати на Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация, със седалище в [населено място], [улица], сумата от 160 (сто и шестдесет) лева разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: